

Poul Hartling: Det fremgår af den betænkning, som forelå inden anden behandling, at man har anmodet folketingets politisk-økonomiske udvalg om en vurdering af lovforslagets samfundsøkonomiske og pengepolitiske konsekvenser, og at hvis svaret gav anledning dertil, ville udvalget tage lovforslaget til fornyet behandling. Det må være naturligt med den ordning, vi nu har i folketinget med faste udvalg, at henvise en sag fra et udvalg til et andet til bedømmelse, bl. a. fordi de kreditkonsekvenser og de konsekvenser for den økonomiske politik, som et lovforslag som det foreliggende kunne have, måske bedre kunne bedømmes i et politisk-økonomisk udvalg.

Det førte så til et møde i det politisk-økonomiske udvalg forleden dag, og det førte igen til, at der blev stillet to spørgsmål til økonomi- og budgetministeren. For det første ville man høre, hvordan ministeren bedømte de samfundsøkonomiske virkninger af den forskydning fra erhvervslån til forbrugslån, som vil følge af den foreslåede ordning, og for det andet, efter hvilke kriterier det udlånsloft, der er tale om for postgiroen, vil blive fastsat, om det vil blive fradraget i pengeinstitutternes låneloft. Det må forekomme mig, at disse to spørgsmål — og det tror jeg også var stemningen i det politisk-økonomiske udvalg — ikke er lige gyldige. Jeg skal ikke gå ind i sagen i enkeltheder, det føler jeg mig ikke kompetent til; men det kan ikke være ligegyldigt for folketingets stilling til dette lovforslag, hvordan økonomi- og budgetministeren bedømmer den nye ordning. Det har vi stillet spørgsmål om, men vi har ikke fået noget svar. Nu ser jeg, at økonomi- og budgetministeren er kommet til stede. Det er jeg glad for; så kan vi bede ham om disse svar.

Men det, som bringer mig på talerstolen, er, at det vil forekomme mig meget lidt samvittighedsfuldt over for folketinget, om regeringen vil forlange, at dette lovforslag skal gennemføres, før man har fået svar i udvalget på to meget relevante og vigtige spørgsmål. Og derfor må jeg stille det *for-slag i henhold til forretningsordenens § 9, jfr. § 13*, at man udsætter behandlingen, indtil ministeren har følt sig foranlediget til at besvare de stillede spørgsmål, sådan at udvalgsarbejdet kan siges at være ordentlig

gjort færdigt, og indtil vi har haft mulighed for i udvalget at drøfte disse ting. Jeg må anse det for upassende, hvis folketinget vil beslutte sig til at gennemføre lovforslaget, før man har gjort arbejdet færdigt.

Juul-Madsen: Ved anden behandling fremhævede jeg, at det ikke var lykkedes at få en udtalelse fra kapitalmarkedsrådet vedrørende dets vurdering af, hvad lovforslaget om udvidelse af postgiroen, hvorved man reelt opretter en slags statsbank, betyder ressourcemæssigt og med hensyn til de af hr. Poul Hartling omtalte samfundsøkonomiske virkninger, for så vidt angår kreditloft og overførsel af penge fra investering til forbrug.

Jeg har derfor også støttet forslaget om, at man i det politisk-økonomiske udvalg nærmere skulle overveje konsekvenserne af det af ministeren for offentlige arbejder fremsatte forslag om ændring af postloven. Jeg beklager ligesom hr. Poul Hartling, at udvalget ikke har fået de fornødne oplysninger, og jeg kan derfor støtte det forslag, der er fremsat om, at det høje ting udsætter tredje behandling af dette lovforslag, indtil der i udvalget er givet de nødvendige oplysninger.

Gudme: Ved anden behandling af lovforslaget var ministeren meget udfrittende for at få at vide, hvordan det radikale venstre ville stille sig ved den endelige afstemning nu her ved tredje behandling. Jeg kunne ikke give svaret dengang, og ministeren har derfor måttet leve i spænding i en 8 dages tid, hvad han ingen skade tager af. Nu skal det imidlertid have en ende, og jeg kan tilkendegive, at det radikale venstre er indstillet på at stemme imod lovforslaget.

Jeg kan sige for ikke at gøre nogen røverkule af mit hjerte, at begrundelsen for, at vi først giver svaret nu, er, at der var visse medlemmer af vores gruppe, der havde den opfattelse, at det, vi her var ved at gennemføre, måske i sig selv ikke var så betænkeligt. De så sådan på det, at den nu foreslåede udvidelse af postloven med adgang til udlån til statstjenestemænd kun var en begrænset udvidelse, kun et begrænset stykke lovgivning, og at der her kunne være tale om en vis imødekommelse af statstjenestemændene, en slags serviceordning. Samtidig